
Wiosna ludów w Europie - cz. I

Wiosna ludów w Europie

Geneza Wiosny Ludów

Wiosna Ludów był to okres ruchów rewolucyjnych, które ogarnęły niemal całą Europę. Trwały od 1846 do 1849 r. Choć nie wszędzie wybuchły w tym samym czasie, to jednak wszystkie były powiązane przez podobną ideologię oraz przez to, że powodzenie rewolucji w jednym kraju było zachętą do podobnej rewolucji w innym. W każdym kraju ruch rewolucyjny miał inną genezę, można jednak wskazać kilka czynników ogólnych, które występowały u początków wszystkich ruchów rewolucyjnych. Z pewnością jedną z głównych przyczyn Wiosny Ludów był rozwój przemysłu i burżuazji, który pozostawał w coraz większej niezgodności z obowiązującymi formami politycznymi i społecznymi (feudalizm). Forma kapitalistyczna rozsadzała ramy dotychczasowego ustroju. Burżuazja musiała dążyć do usunięcia ograniczeń gospodarczych (pozostałości feudalizmu), do zniesienia korporacji zawodowych i cechów. Dążyła także do usunięcia pozostałości feudalnych na wsi, aby łatwiej zdobyć siłę roboczą i poszerzyć rynek wewnętrzny, a także do ograniczenia władzy feudałów, popierających głównie interesy rolnictwa. Bezpośrednią przyczyną Wiosny Ludów był okres głodu, który niemal cała Europa przeżywała w latach 1846-1848. Zaraza prawie wszędzie zniszczyła kartofle, nieurodzajem dotknięte zostało zboże. Poza tymi problemami natury gospodarczej, ogromną rolę w latach 1846-48 odegrały także hasła narodowowyzwoleńcze i zjednoczenia narodowego. Wiosna Ludów, to także okres, w którym o zjednoczenie walczyli Niemcy i Włosi, a o państwo narodowe – Polacy, Węgrzy, częściowo również Czesi.